

falder jo paa alle Varer, og den vilde ramme en Mængde, som let er i Stand til at frigøre sig for denne Skat. Man kan kalde Restaurationsskatten for et Udsnit af en Omsætningsskat, men lagt paa et Omraade, hvor jeg tror, den gør mindre Skade end paa de andre. Jeg ser vedblivende saaledes paa det — trods det ærede Medlems Bemærkninger —, at den ganske overvejende Del af Restaurationsforbruget har en Luksuskarakter. Det er ikke sædvanligt, at Folk i smaa Kaar spiser deres Maaltider paa Restaurationer, de arrangerer sig ganske overvejende paa anden Maade. Enten spiser de i deres Hjem — det gør jo de allerfleste —, eller, naar de ikke har noget Hjem, arrangerer de sig med sluttet Bord, med Pensionater, eller de hjælper sig nu til Dags i meget høj Grad med de marketenderagtige Bepisninger, der er i forskellige Forretninger. Jeg maa gentage, at der er langt mere Grund til at sige, at det kan være en Skavank, at det er saa uendelig let at unddrage sig denne Skat, nemlig ved at træffe Arrangementer med Pensionater eller pensionatslignende Forretninger, end til at sige, at det er en Skat, man ikke kan unddrage sig.

Det ærede Medlem talte om, at det skulde være noget almindeligt, at Folk, naar de kom fra Teatret eller af andre Grunde havde været ude om Aftenen, foretrak at gaa til deres Hjem og spise og drikke der. Men det er jo slet ikke Tilfældet. Der er mangfoldige Ting, der gør, at Folk langt foretrækker — synes, at det disse enkelte Gange kan være morsommere — at gaa ind paa et offentligt Sted, hvor de træffer Venner og Bekendte, hører Musik og i det hele sidder under lidt uvante Omgivelser. Det er i hvert Fald let nok for den, der kender noget til Københavns Restaurations- og Kafeliv i Aftentimerne, at se, at det aldeles overvejende er et Luksusforbrug, der der finder Sted. Det ærede Medlem havde heller ikke Ret i, at i Gullaschtiden flød Champagnestrømmen mere i Hjemmene end paa Restauranterne. Det var vistnok ganske omvendt. Det ærede Medlem efterlyste Billedet af den, der havde opfundet denne Skat. Jeg ved ikke, hvem det er, jeg kan ikke hjælpe det ærede Medlem. Det er i hvert Fald ikke mig, der har opfundet den, thi den eksisterede i forskellige andre Lande, inden den blev indført her.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kred

(Bunch) meddelte, at han ikke vilde kunne stemme for Skatten, fordi den nu skulde være permanent. Naar Skatten nu gennemføres som en permanent Skat, er Begrundelsen derfor jo den, at Forholdene ligger saaledes, at man indenfor de Partier, der gennemførte den forrige midlertidige Skat, er kommet til Forstaaelse af, at hvis man ikke vil finde sig i en Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten eller i et Deficit i Stats-husholdningen, kan man ikke undvære denne Skat. Det er min bestemte Overbevisning, at naar denne Skat skal til Revision i Samlingen 1925—26, vil den blive fornyet uden Hensyn til, hvilken Partifarve den Regering har, der sidder til den Tid, thi man kan gerne enes om at fordømme Skatten og anføre forskellige mere eller mindre gode Argumenter mod den, men naar det Øjeblik kommer, da man skal erstatte den med en anden Skat, vil man finde, at det ikke lader sig gøre at finde nogen, der indbringer et lignende Beløb, som er mere acceptabel end denne. Derfor føler jeg mig overbevist om, at selv om der til den Tid sidder en radikal eller socialdemokratisk Regering, vil den forny denne Skat, idet Nødvendigheden vil tvinge den dertil.

Schovelin: Jeg vil gerne tro den højtærede Finansminister, naar han spaar, at naar den Dag kommer, da man atter kan blive af med denne Skat, vil, hvad enten det ene eller det andet Parti sidder ved Roret, Skatten blive bibeholdt. Det er jo det ejendommelige ved alt ondt her i Verden, at naar man først har rakt det Haanden, er det forfærdelig vanskeligt at blive af med det igen. Derfor skal man vogte sig vel for at indlade sig paa noget forkert. Der er ingenting, der er vanskeligere at blive af med, end en gammel Skat — der skal i alt Fald gaa en rum Tid. Men jeg tillader mig dog at tro, at saadanne Dage kunde oprinde, hvor man tog rationelle Skatteprincipper op i dansk Lovgivning, blandt andet naar vi kommer ud over de særdeles vanskelige Forhold, der for Øjeblikket hersker, og kommer væk fra de Teorier, som nu behersker det offentlige Liv, hvorefter Statens Budget svulmer saa uforholdsmæssigt op. I øvrigt vil jeg sige, at hvis det var saa, at man ikke kunde anvise nogen anden Skattekilde end denne, saa kunde den højtærede Finansminister have Ret i, at det vilde være saa sin egen Sag at modsætte sig